

Langfredag 2018. Ingemar Andersson (LFS)

Korsfäst, död och begravnen

Salme 22:2-19; Jes. 52:13-53:12; Joh. 18-19; Matt 27:55-66

Evangelium: 5:e akten ur Vår Herres Jesu Kristi lidande.

Låt oss läsa sakta,/ Låt oss väl betrakta/ Evangelii ord!/ Synden blev borttagen,/ Då på Långfredagen/ Han till synd blev gjord. LH 69:1.

"Men överstepräster och de äldste övertalade folkmassan att begära, att Barabbas skulle frigges och Jesus dödas..."

I en fängelsehåla i Jerusalem satt en dödsdömd man. Han visste att han när som helst kunde föras till avrättsplatsen, och han hade ingenting att ursäkta sig med - dömd till döden som han var för upplopp och dråp. Han var en upprorsman och mördare. Och nu satt han här i fängelset och väntade. Inte blev livet som han hade tänkt sig. Det hade slagit fel. Hemskt var det och bittert, men död och fördömdelse var den självklara följden av det liv han levt. Hans namn var Barabbas.

Du min åhörare eller läsare är den mannen! Du är en upprorsman och dråpare! Vid den rannsaking som hållits inför den Högstes domstol har du befunnits skyldig till brott emot lagens alla föreskrifter. Du har först och främst genom uppror emot och avfall från den ende sanne Guden gjort dig skyldig till majestätsbrott. Trolös är du, en avgudadyrkare som älskar världen, synden och djävulen och hans verk. Dig själv har du älskat mest av allt. *Din framgång, din ära, ditt namn* har varit långt viktigare för dig än din Herres och hans Ord. Så har du befunnits skyldig till majestätsbrott, till brott emot det första budet i Guds lag, emot det andra budet och det tredje.

Och när ditt förhållande till dina medmänniskor provats inför det 4:e – 10:e budet, så är förhållandena lika svåra! Mot föräldrar och överhet har du varit ohörsam, uppstudsigt, falsk och olydig, du har varit en ögontjänare. Inför Guds lag står du, jämsides med Barabbas, som en dråpare. Om du än bevarats från att i direkt gärning handla som Barabbas, så är du enligt Ordets dom hans like. Se Matt. 5:21-22. *Ni har hört att det är sagt: Du skall inte begå äktenskapsbrott...* Guds gåva i skapelsen, då han skapade man och kvinna och gav dem åt varandra som man och hustru – den gåvan har du i orena begär besudlat och dragit i smutsen. Med falskhet och bedrägeri har du umgått. Kanhända har du gått fri inför borgerlig lag, men inför Guds domstol avslöjas hur du stulit och bedragit – och i strid mot det åttonde budet har du genom förtal och baktal bestulit din nästa på hans goda namn och rykte, din arbetsgivare har blivit lurad på arbetstid – och framför allt har du bestulit Herren på tillbedjan, lydnad, lov och tacksägelse. Du har inte varit uppriktig, du har varit full av begärelse emot din nästa och det som är hans – och så har domen fallit över dig, Barabbas: *Du skall döden dö!* Du är en syndare och har intet att anföra till ditt försvar, än mindre något att berömma dig av.

En av dina medbrottslingar läste vi om i 5:e akten. Han hade blivit korsfäst och nu bekände han mitt under sina outsägliga kval: *Vi lider det våra gärningar är värda.* Döden, den yttersta domen och sedan en evighet i förtappelsen – det är de frukter alla ogudaktiga Barabbasar får skörda. Hemskt är det, men rättvist och rätt inför den rättfärdige Gudens heliga lag.

När Barabbas satt där i fängelsehålan i Jerusalem och begrundade sitt öde kunde han höra fångvaktarens steg närma sig. Nyckeln skramlar i låset, dörren slås upp, bojorna lossas – och så:

-Du kan gå! Du är fri!

-Men hur???

-Det är en annan som skall dö i ditt ställe. Jesus skall korsfästas i stället för dig.

Och utanför drog en skara förbi på väg emot Golgata. Misshandlad, hånad och bespottad, gisslad, törnekrönt och hädad går Jesus där för att dö i brottslingens ställe. Framme vid Golgata spikas hans händer och fötter fast vid korset, och så hänger han där, den mest underbara människa som någonsin vandrat på denna jord, som gjorde väl, hjälpte, botade, tröstade och helade.

Till det yttre ser han ut att lida samma straff som rövarena på var sida om honom – men Jesus bär något som går utöver allt vad som kan tänkas: Han bär mänsklighetens hela syndabörda.

Han är sann människa, men också sann Gud. Han är den rene och rättfärdige. När han ibland låtit sin härlighet framskynta har människor bländats av den himmelska strålglansen. Han är Herren av himmelen som lämnade härligheten och blev människa, som utblottade sig på allt och blev en tjänare, som ödmjukade sig under sin himmelske Faders vilja och blev lydig intill döden, ja intill döden på korset. För honom är allt vad synd heter något utesägligt ont, främmande för hela hans väsen. Men han, som inte visste av någon synd, som var helig och rättfärdig i allt, i varje ord, tanke och handling, som var ett med Guds vilja och lag – han blev av Gud för oss gjord till synd för att vi i honom skulle få rättfärdigheten från Gud.

Han blev en förbannelse, han blev den förkastade, den av Gud övergivne, och så friköpte han oss från lagens förbannelse då han blev en förbannelse för vår skull.

Judas, den olycklige, de ambitiösa och nitiska översteprästrarna och de skriftlärd, Hannas och Kaifas, Herodes och Pilatus, de romerska soldaterna – alla blir de insatta i ledet för att som medel och verktyg genomföra Guds rådslut och förverkliga frälsning och salighet för en i synd fallen värld. Deras brott blir inte mindre därigenom att de får medverka till genomförandet av Guds rådslut. Men i det de gjorde när de korsfäste härlighetens Herre är vi alla delaktiga:

"Efter Guds fastställda plan och beslut blev han utlämnad, och med hjälp av dem som är utanför lagen (hedningarna) spikade ni fast honom på korset och dödade honom... Därför skall hela Israels folk veta att denne Jesus som ni korsfäste, honom har Gud gjort både till Herre och Messias." (Apg. 2).

Ni spikade fast honom, ni korsfäste honom...

Och åhörarna tog domen över sig. Det högg till i deras hjärtan och de behövde fråga om vägen till räddning och frälsning.

Från Sinai till Golgata

Ditt öga vänd, o människa,

Och se, vad du har brutit!

För dig han lagens vrede bär,

O, syndare, för din skuld är

Hans helga blod utgjutet.

O kom, försmält av ånger kom

Och låt ditt hjärta skapas om,

Låt tron din ande leva

Och frukt i kärlek giva. (LH läseps. 6).

"Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv." (Joh. 3:16). "Se Guds Lamm, som tar bort världens synd." (Joh. 1:29).

Där var också dina synder med. Därför, Barabbas, är fångelse öppnat, bojorna lösta, du är fri! En annan, Jesus, din Frälsare, har gått i ditt ställe. Han har uppfyllt lagen i sitt heliga liv och han har tagit din skuld på sig och med sitt liv köpt dig fri. I hans blod äger du syndernas förlåtelse. Han är försoningen för våra synder, men inte bara för våra, utan också för hela världens.

I Jesu dödsstund rämnade förlåten i templet uppifrån och ända ner, och därmed tillkännagav Gud att vägen in i det allraheligaste, i själva himmelen, var banad för oss. Gud vare evigt lov och pris därför! Amen.